

Kuran mı İnsan mı

– Hayal Denizi · 27 Ocak 2023

Vakit tamda öğlen vaki! Güneş tepeye dikilmiş, gölge küçüldükçe küçülmüş. Çalışma odamdaki kanepeye sırtüstü uzandım. Göz kapaklarımı kapattım; bilinçaltımın derinliğine, kulaç atmaya başladım. Hedefim dehlizlere girmek, içimdeki ışığı yakalamak.

Bazen insanın kendi özüyle konuşması, kişiye çoğu zaman yalnızlığını unutturuyor.

Bilinçaltımdan, gülümseyen yumuşacık bir ses yükseldi!

Bilmece oynamayı sever misin?

Çocukken oynardım- dedim.

Hazırlan öyleyse, ilk çapraşık soruyu soracağım dedi! Bu da nereden çıktı der gibi baktım yüzüne bakışım onu hiç etkilemedi.

Karalıydı tartışmaya açacağı soruyu bilmece oyunu kılıfıyla soracaktı.

Sor der gibi gülümseyerek baktım yüzüne.

Çocuk gibi sevindi.

İslam âlemi kutsal bir ayı idrak ediyor. TV kanalları İlahiyatçıları yarıştırtıyor ekranlarda. İzleyenlerde telefonla bağlanıp abuk sabuk sorular soruyorlar.

Hem de birinin sorduğunu hiç duymamış gibi öteki de aynı soruyor ve aldıkları cevapta haliyle hep aynı.

Bende abuk sabuk bir soru sorayım, nasıl bir cevap vereceksin birlikte görelim diye kıkırdadı.

Gayri ihtiyari uzatma ne soracaksan sor deyivermişim; birazda bozuk çalar gibi...

Alındı, yüzü düştü, kırk yılda bir oyun oynamak istedim, beni azarladın diye sitem etti.

Gönlünü alana kadar akla karayı seçtim. Nazlanma sor gayri dedim.

Buz gibi bir ses tonuyla İnsan mı Üstün yoksa Kur'an mı daha üstün demez mi?

Dünya yıkılsa bilinçaltımdan böyle bir soru beklemezdim.

Şaştım kaldım.

Bilinçaltım ya da zihnim ne yapmak istiyor? Bana ne gibi bir tuzak kuracak, sonra karşıma geçip halime gülecek?

Sonra; belli ki aydınlanmak istiyor diye geçti içimden.

Aydınlanmak dedim de içimdeki ses, ciddi ciddi kolay mı dedi. Kolay mı zor mu Vallahi bilmiyorum!

Bildiğim bir şey varsa; oda Buda'nın aydınlanmayı basitçe "İstırabın sonu" diye tanımlaması.

Gerçekten bir insan aydınlanınca ıstırabı sona erer mi, ermez mi yaşayıp birlikte göreceğiz.

Lafı çok uzatmamalıyım. Mademki biz bir oyun oynayacağız, oyunu boz mamalıyım. Yoksa zihnimin dilinden kurtulamam.

Aslında bilmececinin cevabını biliyorum. Lakin cevabın içeriğini doldurmadan ne söylesem; yeni bir soruyla karşılaşırım. Onun için vereceğim cevabın içeriğini doldurmalı, soruya muhatap olmadan işin içinden sıyrılmalıyım.

Dedim ki bu sorunun cevabını biliyorum.

Bilmece biraz heyecan kazansın, aynı zamanda cevapta tatminkâr olsun isterim. Onun için bana biraz

zaman ver!

Önce nazlandı sonra peki dedi.

Hepimiz biliyoruz ki İnsan Allah'ın sanatı ve yaratılmışların üstünüdür. Kur'an-da insanı eşref-i mahlûkat olarak tanımlar.

Yani yaratılmışların en üstünü...

Hepimiz biliyoruz ki, İnsanlık tarihi, dinler tarihinden eski. Kitab-ül Esrar'ın yazarı da " Okunacak en büyük kitap insandır" diyor.

Derviş Yunus kendini" Ete kemiğe büründüm, Yunus diye göründüm! Diye özetlemiş...

Ahmet Hulusi Yaşamın gerçeği isimli eserinde; "Bütün ilimlerin başı, Allah'ı bilmektir! "Allah"ı bilmeyenin ilmiyse, boşa emektir" demiş.

Birde "Nefsini bilen Rabbini bilir" hadis-i şerifini göz önüne alırsak; bizim bilmecenin cevabı ayan beyan orta yere çıkmaz mı?

Elbette çıkar ve arif olan anlar! Elbette bizim verdiğimiz cevabı, Haram parayla Kâbe'ye gidilir fetvası verenlerin; Camide siyaset yapanların, Kur'an-ı eline alıp miting meydanlarında sallayanların onaylamasını bekleyecek de değiliz.

Efe Elmas; Kitab-ül Esrar'da "Hayat'a karanlıkta başlarız önce, Bu karanlık sona erer O'na dönünce, Sen içini aydınlatmazsan eğer; Bu kitabın sayfaları aydınlansa neye değer! Diye seslenmiş.

Haksız mı?

En iyisi yazıya Cemalnur Sargut'un " İnsan, Allah'ın Sonsuzluğundan Gelir, Birliğine Döner" cümlesiyle son noktayı koyalım.

Hayal Denizi

Araştırma Arşivden.